

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/231/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617203732
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3617203732.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu B. zastúpeného Y., proti žalovanému P., zastúpenému U., o neúčinnosť kúpnej zmluvy, na odvolanie žalobcu aj žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 12. februára 2018, č. k. 6C/47/2017-125, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému zakázal nakladať s hnutelnou vecou, ktorú nadobudol titulom kúpnej zmluvy zo dňa 31.03.2017 uzatvorenej so spoločnosťou C. a ktorú je žalobca povinný žalovanému vydať podľa rozsudku Okresného súdu Topoľčany č.k. 8C/15/2017-57 zo dňa 28.09.2017, a to s palubovkou drevenou konštrukciou k boxom na sedenie inventárne číslo XXXXXX, najmä túto vec scudziť, založiť, inak zaťažiť právami tretích osôb alebo iným spôsobom previesť vlastnícke právo k tejto hnutelnej veci na tretie osoby, a do 90 dní po právoplatnom skončení tohto sporu, výrokom II. vo zvyšku návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, doručený súdu elektronicky dňa 06.02.2018, zamietol a výrokom III. žalobcovi uložil zaplatiť súdny poplatok za návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný elektronicky vo výške 16,50 eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d/, § 326 ods. 1, ods. 2, § 328 ods. 2, § 329 ods. 1, ods. 2, § 330 ods. 1, § 332 ods. 1, § 336 ods. 1, ods. 3 CSP, § 42a ods. 1, ods. 2, ods. 4 písm. a/, § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka, § 2 ods. 1 písm. a/, § 5 ods. 1 písm. a/, § 6 ods. 3, § 10 ods. 2 písm. d/ a podľa Prílohy 1 Položka 1 písm. c/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa elektronickým podaním domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd zakázal žalovanému nakladať s hnutelnými vecami, ktoré nadobudol titulom kúpnej zmluvy zo dňa 31.03.2017 uzatvorenej so spoločnosťou C. a ktoré je žalobca povinný žalovanému vydať podľa rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 8C/15/2017-57 zo dňa 28.09.2017, najmä tieto scudziť, založiť, inak zaťažiť právami tretích osôb alebo iným spôsobom previesť vlastnícke právo k týmto hnutelným veciam na tretie osoby, do 90 dní po právoplatnom skončení tejto veci. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že pohľadávka, ktorú má voči spoločnosti C., resp. jej časť pozostávajúca z nezaplateného nájomného a úhrad za služby s užívaním predmetu nájmu spojené, mu bola priznaná rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 8Cb/23/2017-40 zo dňa 23.01.2018. Rozsudok zatiaľ nenadobudol právoplatnosť. Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 8C/15/2017-57 zo dňa 28.09.2017, právoplatným dňa 21.11.2017, bolo žalobcovi uložené vydať hnutelné veci, ktoré boli predmetom žalobou napadnutej kúpnej zmluvy, žalovanému. Žalobca však zdôraznil, že predmetný rozsudok Okresného súdu Topoľčany bol vydaný ako rozsudok pre zmeškanie bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 273 ods. 1 Civilného sporového poriadku, nakoľko žalobca nedopatrením prehliadol v elektronickej schránke doručovanú žalobu spolu s uznesením súdu, aby sa k žalobe v lehote 15 dní vyjadril, v dôsledku čoho sa žalobca v predmetnom konaní nemohol brániť. Súd prvej inštancie po posúdení

vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca má proti spoločnosti C. vymáhateľnú pohľadávku vo výške 9.942,86 eur s príslušenstvom z titulu nezaplateného nájomného, ďalej je nepochybné, že žalovaný, prokurista spoločnosti C., uzavrel s uvedenou spoločnosťou kúpnu zmluvu, na základe ktorej nadobudol vlastnícke právo k huteľným veciam špecifikovaným v žalobe, pričom zmluva nadobudla účinnosť 31.03.2017. V čase uzavretia zmluvy musel ako prokurista vedieť, že spoločnosť C. má záväzok voči žalobcovi na zaplatenie nájomného, ako aj skutočnosť, že spoločnosti sa obchodne nedarí (mala neuhradené záväzky k daňovému úradu aj k poisťovniam). Tým, že z majetku spoločnosti unikli huteľné veci, ktoré nadobudol žalovaný, mohlo dôjsť (a aj došlo) k sťaženiu uspokojenia veriteľov, vrátane žalobcu. V súčasnosti sa žalovaný snaží uvedené huteľné veci predať. Ak by súd žalobe vo veci samej vyhovel, žalobca by sa tak už nemohol uspokojiť z toho, čo ušlo z majetku spoločnosti C. Exekúcia jeho nároku uplatneného žalobou v tomto spore by tak bola nepochybne ohrozená. Tým je daný základ nároku žalobcu v konaní o nariadení neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie sa zaoberal aj tým, či žalobca osvedčil nárok, ktorého sa domáha v konaní o nariadení neodkladného opatrenia. Dospel k záveru, že nárok osvedčil len čiastočne. Vychádzal pritom z toho, že v konaní bolo zatiaľ osvedčené (a aj preukázané), že žalobca má proti spoločnosti C. pohľadávku na zaplatenie nájomného vo výške 9.942,86 eur s príslušenstvom. Žalobca však v žalobe tvrdí, že výška jeho pohľadávky je 21.226,76 eur, pričom túto skutočnosť však súd prvej inštancie nepovažoval nateraz za osvedčenú. Žalobca tvrdí, že zvyšok pohľadávky má z titulu bezdôvodného obohatenia, žalovaný však popiera pohľadávku vo zvyšku, keď tvrdí, že u spoločnosti C. nedošlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu. Z vykonaných dôkazov vyplýva, že spoločnosť C. nepodniká v nebytových priestoroch žalobcu a veci, ktoré sa tam nachádzajú, patria žalovanému, nie nájomcovi. Nebolo teda osvedčené, že by spoločnosť C. bránila v užívaní priestorov žalobcovi, respektíve že by priestory naďalej užívala na dohodnutý účel. Žalobca netvrdí, že by sa snažil predmetné nebytové priestory vypratať (či už podaním žaloby, alebo výzvou po skončení nájomného vzťahu). Výška jeho pohľadávky prevyšujúca 9.942,86 eur s príslušenstvom je teda v spore naďalej sporná a podľa názoru súdu zatiaľ nepreukázaná (respektíve pre účely neodkladného opatrenia neosvedčená). Súd prvej inštancie poukázal aj na to, že jednotlivými faktúrami, ktoré žalobca predložil, si uplatňoval u spoločnosti C. zaplatenie nájomného aj po 28.04.2017, hoci nájomný vzťah medzi nimi už zanikol. Vzhľadom k tomu, že žalobca preukázal, že mu patrí vymáhateľná pohľadávka len do výšky 9.942,86 eur s príslušenstvom, postačí na zabezpečenie jeho (osvedčeného) nároku nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa zakáže žalovanému nakladať s predmetnými huteľnými vecami, len do takej výšky, ktorá bude postačovať na zabezpečenie nároku žalobcu. Preto súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie len vo vzťahu k jednej z huteľných vecí, a to vo vzťahu k palubovke drevenej konštrukcii k boxom na sedenie invent. č. XXXXXX, ktorej hodnota má byť 11.355,55 eur bez DPH (t.j. 13 626,66 eur s DPH) a vo zvyšku návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Žalobca podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, preto je žalobca poplatníkom súdneho poplatku podľa Položky 1 písm. c) Sadzovníka súdnych poplatkov. Vzhľadom k tomu, že poplatok nezaplatil spolu s návrhom a vzhľadom k tomu, že súd konanie pre nezaplatenie poplatku zastaviť v zmysle § 10 citovaného zákona nemôže, súd prvej inštancie žalobcovi poplatkovú povinnosť uložil.

2. Výrok II. uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým vo zvyšku návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol žalobca. Dôvodil, že jeho pohľadávka voči spoločnosti C. predstavuje k 31.01.2018 aj sumu 33.851,70 eur, a to titulom bezdôvodného obohatenia - nevypratania, neodovzdania a užívania nebytových priestorov po ukončení nájomnej zmluvy so spoločnosťou C. Spoločnosť C. bola opakovane vyzývaná k vyprataniu a odovzdaniu nebytových priestorov, k úhrade dlžného nájomného aj bezdôvodného obohatenia. Žalobca zdôraznil, že bez nariadenia neodkladného opatrenia v zmysle podaného návrhu dôjde k predaju huteľných vecí tretej osobe, čím bude zmarený účel samotnej odporovacej žaloby a žalobca nebude môcť uspokojiť svoju pohľadávku voči spoločnosti C.. Naproti tomu nariadením neodkladného opatrenia nebude neprimeraným spôsobom zasiahnuté do práv žalovaného a nedôjde k vytvoreniu nezvratného stavu v právnom vzťahu medzi sporovými stranami. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca odvolaciemu súdu navrhoval napadnuté uznesenie zmeniť a nariadiť neodkladné opatrenie tak, že zakáže žalovanému nakladať s huteľnými vecami, ktoré nadobudol titulom kúpnej zmluvy zo dňa 31.03.2017 uzatvorenej so spoločnosťou C., najmä tieto scudziť, založiť, inak zaťažiť právami tretích osôb alebo iným spôsobom previesť vlastnícke právo k týmto huteľným veciam na tretie osoby, do 90 dní po právoplatnom skončení veci.

3. V zákonom stanovenej lehote podal odvolanie v rozsahu nariadenia neodkladného opatrenia aj žalovaný dôvodiac, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný nedôvodne, nakoľko žalobca nepreukázal dôvodnosť podaného návrhu. Podľa názoru žalovaného so zreteľom na predmet sporu by bolo v prípade dôvodného nároku žalobcu primárnym prostriedkom ochrany zabezpečovacie opatrenie. Uviedol, že spoločnosť C.. previedla vlastnícke právo k huteľným veciam na základe kúpnej zmluvy spôsobom, ktorý nemožno považovať za odporovateľný právny úkon z dôvodu, že žalovaný reálne poskytol spoločnosti C.. finančné prostriedky vo výške 30.000 eur na základe Zmluvy o tichom spoločenstve, Kúpna zmluva bola skutočne uzatvorená dňa 31.03.2017, o čom svedčí úradne osvedčený podpis predávajúceho na Kúpnej zmluve, nejde o žiadny simulovaný alebo fiktívny právny úkon a spoločnosť C. nepreviedla vlastnícke právo k huteľným veciam z dôvodu ukrátiť svojho veriteľa. Považoval za nepravdivé tvrdenie žalobcu, že nezaplatené nájomné predstavuje sumu 21.226,76 eur z dôvodu, že nájomný vzťah zanikol z vôle samotného žalobcu ku dňu 28.04.2017. Považoval za potrebné poukázať na skutočnosť, že nie sú splnené podmienky na vydanie neodkladného opatrenia z dôvodu, že nie sú preukázané skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov, nie je preukázaná obava, že exekúcia bude ohrozená a taktiež absentuje aj opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Odvolaciemu súdu navrhoval, aby návrh žalobcu ako nedôvodný zamietol, prípadne aby napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného vyjadril nesúhlas s názorom, že mal podať návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Trval na tom, že má voči spoločnosti C. nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie predmetu nájmu po ukončení nájomnej zmluvy, nakoľko spoločnosť C. ako nájomca po skončení nájomného vzťahu predmet nájmu, napriek výzve žalobcu, nevypratala a žalobcovi v súlade s dojednanými podmienkami neodovzdala.

5. V doplnení odvolania doručenom súdu prvej inštancie dňa 21.05.2018 žalobca poukázal na právoplatný platobný rozkaz zo dňa 21.03.2018 č.k. 9Cb/6/2018-30, ktorým bola spoločnosť C. zaviazaná zaplatiť žalobcovi sumu 33.851,70 eur istiny a ktorým žalobca preukazuje existenciu vymáhateľnej pohľadávky voči spoločnosti C. celkom vo výške 43.794,56 eur, z ktorej časť vo výške 9.942,86 eur predstavuje nezaplatené nájomné a časť vo výške 33.851,70 eur bezdôvodné obohatenie za užívanie predmetu nájmu spoločnosťou C.. po skončení nájmu bez právneho dôvodu.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení uviedol, že nájomný vzťah zanikol z vôle žalobcu ku dňu 28.04.2017, faktúry vystavené žalobcom za obdobie od 28.04.2017 sú vystavené bez právneho dôvodu, nakoľko spoločnosť C. od uvedeného času (dokonca už skôr) nevykonávala žiadnu činnosť v predmete nájmu a tento ani nevyužívala.

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení doručenom súdu prvej inštancie dňa 12.06.2018 s poukazom na § 329 ods. 2 CSP uviedol, že v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie predstavovala pohľadávka žalobcu voči spoločnosti C.. sumu 9.942,86 eur a v tom čase neexistovala žiadna iná pohľadávka. Navyše žalobcovi uplynula lehota na podanie odvolania, a preto nie je možné po uplynutí lehoty rozširovať rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda.

8. Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdiť.

9. Súd prvej inštancie návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia sčasti vyhovel s poukazom na záver, že sú splnené zákonné podmienky na jeho nariadenie, keďže žalobca podľa jeho názoru dostatočným spôsobom osvedčil danosť práva, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj naliehavosť úpravy pomerov medzi účastníkmi, čo odôvodňuje využitie požadovaného inštitútu.

10. Odvolací súd po dôkladnom oboznámení sa s obsahom spisového materiálu a obsahu podaných odvolaní námietky žalobcu i žalovaného voči uzneseniu vyhodnotil ako neopodstatnené bez opory v čase rozhodovania súdu prvej inštancie zistených skutočnostiach a v následnom právnom posúdení veci. Odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v čase jeho rozhodovania zistené skutočnosti vyhodnotil v súlade so zásadami podľa § 191 CSP a z nich vyvodil správny právny záver o splnení zákonných podmienok pre vydanie žalobcom požadovaného neodkladného opatrenia smerujúceho voči

žalovanému. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP.

11. Na zdôraznenie správnosti a vo vzťahu k odvolacím námietkam odvolací súd dodáva nasledovné:

12. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení, súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

13. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Podľa ust. § 325 ods. 2 písm. d/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala, alebo niečo znášala.

15. Podľa ust. § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

16. Podľa ust. § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

17. Podľa § 343 ods. 1 CSP zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

18. Odvolací súd k námietke žalovaného uvádza, že žalobca dostatočne preukázal obavu, že exekúcia v rozsahu jeho vymáhateľnej pohľadávky voči spoločnosti C. vo výške 9.942,86 eur bude v prípade nenariadenia neodkladného opatrenia ohrozená, a to výzvou na dobrovoľné vydanie hnutelných vecí zo dňa 01.02.2018, ktorá dokazuje úmysel žalovaného predat' hnutelné veci (ods. 4 výzvy). Exekúcia by v prípade, ak by žalovaný hnutelné veci predal, bola nepochybne ohrozená. Odvolací súd nesúhlasí ani s názorom žalovaného o nesplnení podmienky prednosti zabezpečovacieho opatrenia podľa § 324 ods. 3 CSP. Sledovaný účel v danom prípade nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, pretože podľa § 343 ods. 1 CSP záložné právo zabezpečovacím opatrením možno zriadiť iba na veciach dlžníka, no žalovaný nie je dlžníkom.

19. Skutočnosti odôvodňujúce nariadenie neodkladného opatrenia vo zvyšku (t.j. vo výške 21.226,76), ktoré navrhoval žalobca na zabezpečenie jeho nároku z titulu bezdôvodného obohatenia, neboli v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, osvedčené. Poukaz žalobcu v podaní označenom ako doplnenia odvolania, na platobný rozkaz Okresného súdu Topoľčany zo dňa 21.03.2018 č.k. 9Cb/6/2018-30, nie je procesne relevantný. Podľa ust. § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. V čase vydania uznesenia (12. februára 2018) nejestvoval stav osvedčenej existencie nároku vo výške 21.226,76, keďže platobný rozkaz bol vydaný až dňa 21.03.2018 a predložený súdu až po uplynutí odvolacej lehoty.

20. Vyhodnotením rozhodujúcich skutočností odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že vo vzťahu k žalovanému osvedčil žalobca ku dňu rozhodovania súdu prvej inštancie existenciu skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia v rozsahu v tom čase súdom priznanej pohľadávky 9.942,86 eur.

21. Uznesenie súdu prvej inštancie je tak vecne správne, preto bolo potrebné toto podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).